

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 577/2012
13.05.2013. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Vere Pešić i Olge Đuričić, članova veća, sa savetnikom Gordanom Bogdanović, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu M.S. iz B., podnetom preko punomoćnika Z.Ž., advokata iz B., za preispitivanje sudske odluke - presude Upravnog suda 17 U. 33/12 od 02.10.2012. godine, uz učešće protivnih stranaka: Gradskog veća Grada Beograda i N.S.i LJ.M., obe iz B., čiji je zajednički punomoćnik R.A., advokat iz B., u predmetu građevinskom, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 13.05.2013. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se ODBIJA. O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom u stavu prvom dispozitiva uvažena je tužba N.S. i LJ.M. i poništeno rešenje Gradskog veća Grada Beograda broj 351-1751/11-GV od 08.12.2011. godine, a u stavu drugom dispozitiva odbijena je žalba M.S. iz B. izjavljena protiv rešenja Sekretarijata za poslove legalizacije objekata Gradske uprave Grada Beograda - Sektor za područje opština Stari Grad, Vračar, Savski Venac i Zvezdara XXXI-10 broj 351.21-111361/10 od 20.07.2011. godine.

Poništenim rešenjem Gradskog veća Grada Beograda od 08.12.2011. godine u stavu 1 dispozitiva usvaja se žalba M.S. iz B. i poništava rešenje Sekretarijata za poslove legalizacije objekata Gradske uprave Grada Beograda - Sektor za područje opština Stari Grad, Vračar, Savski Venac i Zvezdara XXXI-10 broj 351.21-111361/10 od 20.07.2011. godine, kojim je odbijen njen zahtev za naknadno izdavanje građevinske i upotrebne dozvole za izgradnju poslovnog objekta u ulici ... u Beogradu na katastarskim parcelama ..., ... i ... KO Savski Venac. U stavu 2 dispozitiva rešenja Gradskog veća Grada Beograda predmet se vraća prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje.

U zahtevu za preispitivanje pobijane presude podnosilac ističe da je zahtev za legalizaciju predmetnog objekta podnela u 2003. godini, u vreme kada je bio na snazi Zakon o planiranju i izgradnji ("Sl. glasnik RS" 47/03), i da je uz zahtev priložila sve dokaze propisane članom 160. tog zakona. Ukazuje na odredbu člana 193. stav 1. tačka 1. Zakona o planiranju i izgradnji ("Sl. glasnik RS" 72/09... 24/11), kojoj je suprotno pravno shvatanje Upravnog suda da je pitanje vlasništva na zemljištu trebalo da se raspravi pre podnošenja zahteva za legalizaciju. Smatra da je u pobijanoj presudi termin "raspravi" nejasan i da nije označen propis koji obavezuje na takvo postupanje. Naglašava da je Opštini Savski Venac podnela zahtev za utvrđivanje zemljišta za redovnu upotrebu stambeno-poslovnog objekta i formiranje građevinske parcele, koji je prosleđen Sekretarijatu za imovinsko-pravne poslove i građevinsku inspekciju Grada Beograda, ali još uvek nije odlučeno po tom zahtevu. Kako bez te odluke nije moguće rešiti zahtev za legalizaciju, smatra da je pravilno prvostepeni organ prekinuo postupak legalizacije do okončanja parnice po protivtužbi podnosioca. Takođe, navodi da "raspravljavanje" vlasništva na zemljištu u državnoj svojini Republike Srbije nikada nije predstavljalo preduslov za legalizaciju, kao i da sve do prijema tužbe za rušenje objekta od 11.09.2009. godine, u predmetu Prvog osnovnog suda u Beogradu, podnosilac nije ni znala za prava tužilja N.S. i LJ.M. na spornom zemljištu, na koje su one po osnovu rešenja o nasleđivanju upisale svoje pravo u katastru tek 2008. godine - 26 godina posle izgradnje objekta čija se legalizacija traži. Ističe da je protivtužbom, koja je izdvojena u poseban predmet, tražila utvrđenje susvojine na predmetnom delu parcele i da se shodno članu 193. stav 1. tačka 1. Zakona o planiranju i izgradnji, kao dokaz o rešenim imovinsko-pravnim odnosima na građevinskom zemljištu u svojini drugog lica smatra pravnosnažna sudska odluka kojom je utvrđeno pravo svojine na zemljištu, pa je pravilno drugostepeni organ prekinuo postupak legalizacije. Smatra da je pobijana presuda doneta uz povredu zakona i pravila postupka, jer je podnosilac zahteva podnela sve dokaze o rešenim imovinsko-pravnim odnosima, s obzirom da je objekat koji je predmet legalizacije kupila od lica koje je imalo ugovor o zakupu tog zemljišta, pa predlaže da Vrhovni kasacioni sud preinači pobijanu odluku i odbije tužbu.

U odgovoru na zahtev protivna stranka Gradsko veće Grada Beograda ističe da je pri odlučivanju o žalbi utvrđeno da je ožalbeno rešenje doneto pre okončanja sudskog spora koji se vodi pred Prvim osnovnim sudom u Beogradu i koji se odnosi na nepokretnost koja je predmet legalizacije i predstavlja prethodno pitanje bez čijeg rešenja se ne može rešiti konkretna upravna stvar. Predlaže da sud uvaži zahtev i preinači pobijanu presudu.

U odgovoru na zahtev N.S. i L.J.M., ističu da su neosnovani navodi da nije rešeno po zahtevu M.S. za određivanje zemljišta za redovnu upotrebu i konverziju prava korišćenja na tom zemljištu u pravo svojine, budući da je taj zahtev odbijen rešenjem Republičkog geodetskog zavoda - Službe za katastar nepokretnosti Beograd 2 od 09.04.2010. godine. To rešenje je potvrđeno u postupku po žalbi, a zatim i u upravnom sporu gde je odbijena njena tužba protiv drugostepenog rešenja. Smatraju da je pobijanom presudom pravilno odlučeno i predlažu da Vrhovni kasacioni sud odbije zahtev.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u granicama zahteva, u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

Prema obrazloženju pobijane presude Upravni sud je poništio osporeno rešenje i doneo odluku kao u stavu prvom dispozitiva jer je našao da je pogrešno stanovište tuženog da parnica, koja se vodi po protivtužbi M.S. radi utvrđenja prava svojine po osnovu održaja na zemljištu gde se nalazi objekat čija se legalizacija traži, predstavlja prethodno pitanje u smislu člana 134. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku i da je razlog za prekid postupka. Po oceni Upravnog suda, pitanje vlasništva na zemljištu se moralo raspraviti pre podnošenja zahteva za legalizaciju, tako da je prvostepeno rešenje pravilno i na zakonu zasnovano, a osporeno rešenje suprotno navedenom članu 134. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku.

Odluku u stavu drugom dispozitiva pobijane presude Upravni sud je doneo na osnovu člana 43. stav 1. Zakona o upravnim sporovima rešavajući u sporu pune jurisdikcije tako što je žalbu protiv prvostepenog rešenja odbio kao neosnovanu, nalazeći da je pravilno odlučio prvostepeni organ kada je primenom člana 195. st. 2. i 3. Zakona o planiranju i izgradnji odbio zahtev M.S. za legalizaciju.

Ocenjujući zakonitost pobijane presude Vrhovni kasacioni sud nalazi da je presuda doneta bez povrede pravila postupka i uz pravilnu primenu materijalnog prava na činjenično stanje utvrđeno izvođenjem dokaza na usmenoj javnoj raspravi održanoj dana 02.10.2012. godine pred Upravnim sudom. Ovo sa razloga što iz spisa proizlazi da je M.S. dana 04.11.2003. godine podnela zahtev GO Savski Venac za naknadno izdavanje građevinske i upotrebne dozvole za izgradnju predmetnog objekta, ali do okončanja postupka pred prvostepenim organom, kao i do okončanja postupka u ovom upravnom sporu, nije dostavila dokaz o pravu svojine odnosno zakupa na zemljištu na kome se nalazi objekat čija se legalizacija traži, kao ni dokaz da su rešeni imovinsko-pravni odnosi u smislu člana 193. stav 1, 188. i 189. Zakona o planiranju i izgradnji, pa je osnovano Upravni sud našao da je pravilno odlučeno prvostepenim rešenjem.

Vrhovni kasacioni sud je cenio navode zahteva da su pobijanom presudom povređeni zakon i pravila postupka, jer je podnosilac zahteva podnela sve dokaze o rešenim imovinsko-pravnim odnosima s obzirom da je objekat kupila od lica koje je imalo ugovor o zakupu tog zemljišta, pa je našao da su neosnovani. Ovo stoga što su prema prepisu lista nepokretnosti za katastarske parcele na kojima se nalazi sporni objekat kao korisnici zemljišta upisana druga lica i to: za kp. 20696/1 KO Savski Venac M.L.J. i S.N.; za kp. 20693/1 KO Savski Venac kao korisnik zemljišta upisana je Opština Savski Venac, a za kp. 20692/2 KO Savski Venac kao korisnici su upisani Grad Beograd, M.D. i M.M.. Kod ovakvog činjeničnog stanja, po oceni Vrhovnog kasacionog suda, neosnovano podnosilac zahteva ističe da je uz zahtev za legalizaciju svog poslovnog objekta podnela dokaze o rešenim imovinsko-pravnim odnosima.

Pored toga, navodi zahteva su protivrečni stanju u spisima, kao i drugim navodima zahteva kojima se ističe da je M.S. protivtužbom kod Prvog osnovnog suda u Beogradu tražila utvrđenje susvojine na delu zemljišta na kome je izgrađen sporni objekat i koje služi za njegovu redovnu upotrebu, što ukazuje da imovinsko-pravni odnosi na zemljištu nisu rešeni, a iz čega se može zaključiti da je osnovano u obrazloženju prvostepenog rešenja istaknuto da podnosilac zahteva za legalizaciju nije dostavila dokaz o pravu svojine odnosno zakupa na građevinskom zemljištu.

Imajući u vidu da je članom 189. stav 1. Zakona o planiranju i izgradnji ("Sl. glasnik RS" 72/09... 24/11), između ostalog, propisano da se uz zahtev za naknadno izdavanje građevinske dozvole za poslovne objekte podnosi dokaz o pravu svojine, odnosno zakupa na građevinskom zemljištu, pravilna je ocena Upravnog suda da je pitanje vlasništva na zemljištu trebalo raspraviti pre podnošenja tog zahteva i da postojanje parnice po protivtužbi M.S. ne predstavlja prethodno pitanje u smislu člana 134. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku.

Sa iznetih razloga, nalazeći da kod iznetog činjeničnog i pravnog stanja ni ostali navodi zahteva ne mogu dovesti do drugačije odluke suda po podnetom zahtevu, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 55. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 13.05.2013. godine, Uzp 577/2012

Zapisničar,

Gordana Bogdanović,s.r.

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković,s.r.